

Rogaining i Lapland

Konkurrenceformen er ikke meget kendt i Danmark. Med enkelte undtagelser er det kun "De Barske", som lader sig friste, når der bydes op til dans på de lange distancer. Sådan var det også denne gang.

Årets EM blev afviklet i Finland i en weekend midt i august. Langt mod nord i Lapland ligger et vintersportssted omkring Ylläs – en godt 900 meter høj stenet knold. Området omkring pisterne er udlagt til nationalpark og et eldorado for naturelskende vandringsmænd og -kvinder. Men det er også velegnet til udfordrende orientering, både fysisk og teknisk. På det 520 km² store kort havde banelæggeren spredt 60 poster med rund hånd. Hver post gav mellem 2 og 9 point afhængig af sværhedsgraden. Med optimalt vejvalg havde banen en længde på ca. 140 km. Det var der dog ingen af ca. 700 hold, som magtede.

Flad og Luppe, den barske kasserer og hans støttepædagog samt Seje Leif og næsten-aspiranten Lille Ole snuppede en forlænget weekend for at prøve kræfter med den storslåede natur.

Med kortudlevering kl. 9 var der god tid til at lægge planer, diskutere strategi og forberede sine undersætter på det kommende døgns mange kilometer. Klokkerne 12 var vi klar og ved godt mod. Da skinnede solen endnu.

Efter starten spredtes feltet hurtigt i alle retninger, et godt udtryk for at der var mange måder at gribe banen an på. Snart var vi alene i vildmarken og mødte kun lejlighedsvis andre hold. Terrænet vekslede mellem relativt åben nåleskov med undervegetation af blåbær og store åbne moseområder.

Kuperingen varierede fra det helt flade til meget skrappe stigninger. Et sparsomt net af vandrestier og utydelige spor fra snescootere blev udnyttet, når det var muligt. Men med typisk 2-3 km mellem posterne var vi ofte henvist til at følge kurvebilledet eller kanten af en markant mose eller tage bestik af området mange små og store vandløb. Flere poster

blev nået efter kompasgang over 1-2 km. Enkelte steder var der udlagt gangbrædder over våde eller meget stenede områder, men alt i alt var det navigation og fysik i rå og uberørt natur.

Undervejs skiftede vejret og situationen i forhold til den oprindelige plan. Et kraftigt tordenvejr sendte masser af kold regn over området hen under aften. Klokkerne halv tolv måtte vi uden for planen krydse en 10 meter bred elv i buldermørke. Stående midt i strømmen af koldt vand slog det mig: Hvad f... laver du her en lørdag aften? Men tanken forsvandt igen, da jeg nåede den anden bred uden at falde i vandet.

Efter et døgn kom folk i mål mere eller mindre brugte – mest mere, men alle en stor oplevelse rigere. Trods vabler og blå negle og et utal af mærkelige gangarter var der en god stemning ved den store affodring af hele feltet i skisportsstedets cafeteria. Dejlig vildtgryde med kartoffelmos i rigelige mængder. Det klarede de hurtigt og effektivt. Hvad med resultaterne? Det er hurtigt overstået. Leif og Ole blev nr. 27 i veteranklassen, Luppe og Flad nr. 7 i superveteranklassen, og Jens og Niels fik en 'ærefuld' 13. plads i samme klasse efter at være gået kolde i en stenørken. Efter en god nats søvn var vi restituerede til at begynde hjemrejsen. De to lejede biler bragte os til Kittilä og derfra med fly til Kastrup via Helsinki. Endnu en fin barsketur, og som Luppe sagde igen og igen: Bare jeg dog havde lyttet, da du for flere år siden reklamerede for Rogaining.

Det siges, at Flad og Luppe allerede er gået i træning til næste års konkurrence i Ukraine (som nu er på vores terminsliste).

Niels Lyhne

PS Se mere på www.rogaining.fi

Hvad betyder rogaining?

Det er ikke et ord, som indgår i engelsk pensum i danske skoler. Det skyldes nok, at ordet ikke eksisterede før 1976. Sporten stammer fra Australien, hvor man helt tilbage i midten af forrige århundrede havde 24 timers vandreture med navigationsmæssigt islæt om vinteren. Konceptet blev langsomt udviklet, og i 1970'erne var man klar med en fantastisk attraktiv konkurrencesport for naturelskere. Men der manglede noget for, at sporten rigtigt kunne slå igennem – et navn. Arrangørerne i 1976 introducerede ordet ”rogaine” , der simpelthen var sammensat af deres navne: Rod, Gail og Neil. Ordet bed sig fast, og rogaining er siden officielt anerkendt som navnet på en sport, der er karakteriseret af krav til orienteringsmæssig formåen, teamwork, selvtillid og udholdenhed. Rogaining dyrkes mest Australien, Ny Zealand, USA og Canada – lande som har den vidtstrakte natur som fordres for at kunne lave gode baner. Men i de senere år er Europa kommet godt med.